Ч. 154. Середа 26 (13) липня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї на Угорщині. — З'їзд царя з цісарем Вільгельмом і події в Росиї. — Замах на султана і положене на Балкані.

Про положенє на Угорщині доносить „Pest Lloyd“: Деякі прояви здають ся вказувати, що розпочинає ся знову акция, маюча на цїли залагодити кризу. Що правда не потвердили ся вісти о подорожах і стрічах верховодячих мужів в коаліциї, але за то здаєсь бути правдою, що бар. Феєрварі старає ся знову дійти до порозуміня зі сполученою більшостию. Чи то єму тепер лїпше удасть ся — не знати. Мабуть він як давнїйше так і тепер не в силі обіцяти уступки в справі угорскої команди, але можливість не виключена. Бодай тепер в лихих наслїдках кризи повинна коаліция стати ся готовою до компромісу.

Про з'їзд царя Николая з цісарем Вільгельмом доносять тепер з Петербурга: Цар виїхав дня 23 с. м. о 11 год. перед полуднем з Петергофу. В окруженю царя були крім мінїстра двору Фредеріхса, маршалок двору ґр. Бенкендорф, мінїстер маринарки Бірілев, комендант ґвардиї Нілов і бувший командант „Новіка“ Єссен. Крім тих були ще прибочний ад'ютант царя Чеґін, шеф польної канцеляриї капітан Гайден і др. Цїсар Вільгельм змінив напрям своєї подорожи і приплив тогож дня до побережа острова Берке напротив Кронштадту. Около 10 год. вечером підплив яхт „Гогенцоллерн“ до „Полярної Зьвізди“, а цїсар Вільгельм в супроводі кн. Альберта шлезвіцко-гольштиньского поплив лодию до „Полярної Зьвізди“, де єго повитав цар Николай і вел. кн. Михайло Александрович. По сердечнім повитаню оба монархи перейшли перед фронтом почетної компанії і відбули перегляд залоги яхту. Опісля відбуло ся взаїмне представленє дружин і оба монархи пішли до сальону. О 11 год. в ночи поплили оба монархи з вел. князем і дружинами на лодях на корабель „Гогенцоллерн“, звідки цар вернув на свій яхт аж о пів до 2 год. в ночи. Вчера о 2 год. по полудни був цар Николай на снїданю на „Гогенцоллерні“. По снїданю монархи попращали ся а „Полярна Зьвізда“ відвела ще „Гогенцоллерна“ кусень дороги.

Так виглядала зверхна форма стрічи обох монархів. Що крило ся поза нею, о чім радили і що урадили оба монархи, сего поки що не знати; то одно здаєсь лиш бути певною річию, що тота стріча не була ніяк лиш актом ввічливости і звичайної двірскої церемонїйности. Але так само не знати, чи цар рішив ся сам стрітити ся з нїмецким цїсарем, чи сего хотїла може верховодяча на царскім дворі кліка. Говорять загально, що цар єсть зовсїм непорадний і не може на нїчо рішити ся. То мала намовити єго жінка, щоби він спитав цїсаря Вільгельма о раду і се стало ся причиною стрічи обох монархів. Цар мав порадити ся головно в двох напрямах: 1) чи надати конституцию і 2) чи заключити мир з Японїєю за всяку цїну. Росийска камарилля з Побєдоносцевом на чолї противить ся одному і другому.

Але здає ся, що були порушені може ще й инші справи політичної натури, бо париска „Temps“ так пише о з'їзді: Коли увзглядните ся ведену доси Німеччиною політику, то з'їзд не набере такого значіня, яке єму приписують. Можлива річ, що цар Николай в такій проломовій хвили свого пановання забажав пізнати особисто думку володїтеля, котрому не можна відмовити духової і моральної вартости, а котрий без сумніву посїдає енергію чину і глубоко закорінений монархістичний спосіб мисленя. Може також бути, що цїсар Вільгельм хотїв скористати з подій в тій цїли, щоби доложити цеголку до нїмецко-росийского зближеня. Можна також сполучити обі повисші гіпотези разом. Не вело би то однак конче до зміни цїлої ситуациї в Европі. Відносини сполученої

---

8)

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Конана Доїле)

(Конець).

— Чи не Мр. Джезіє Бравн? — відозвав ся Гольмс.

— Так, пане. А Ви певно Мр. Шерльок Гольмс? Я дістав ту картку, котру Ви менї післали експресом, і я зробив все точно так, як Ви казали. Ми позамикали всї двері в середині і чекали, що то буде. Тепер я дуже рад, що Ви того злодюгу маєте вже в своїх руках. Сподїваю ся, панове, що зайдете до мене і дещо перекусите.

Але Лєстред дуже наставав на то, щоби того чоловіка взяти зараз під ключ; отже за кілька хвиль закликано наші вози і ми всї чотири пустились в дорогу до Льондону. Наш арештант не відзивав ся анї словом; але споглядав так дико спід свого кострубатого лоба, як би хотів нас з'їсти, а раз, коли єму здавало ся, що досягне мою руку, то кинув ся як голодний вовк і хотів єї вкусити. Ми задержали ся досить довго на поліцийній стациї і довідали ся, що при ревізиї не знайдено в єго одїню більше нїчого, як лиш кілька шілїнґів і довгий ніж у похві, на котрого колодцї видко ще було сьвіжі слїди крови.

— Отже все все в порядку — сказав Лєстред, коли ми відходили. — Гіль знає всїх тих паничів і він вже вишукає імя для него. Побачите, що мій здогад о мафії вповні згодить ся. Але все-таки я Вам дуже вдячний, Мр. Гольмс, за ту штуку, якою Ви єго прихопили. Я все ще того всего не розумію.

— А тепер трохи за пізна пора на поясненя — сказав Гольмс — впрочім суть ще одна чи дві справи, з котрими я ще не упорав ся. А то один з тих случаїв, котрі варті того, щоби їх довести аж до самого кінця. Коли схочете прийти до мене завтра рано о шестій годині, то гадаю, що буду міг показати Вам, що Ви ще й доси не порозуміли зовсїм значіня сеї справи, котра показує такі черти, які роблять єї рішучо ориґінальною в історії злочинів. Коли я позваляю тобі, Ватсоне, записувати иногді деякі з моїх пригод до твоєї хроніки, то вже виджу тепер наперед, що твої оповіданя оживлять ся дуже через сю одиноку в своїм роді подію з погрудями Наполеона.

Коли ми на другий вечер зійшли ся знову разом, мав вже Лєстред дуже богато інформаций про свого арештанта. Показало ся, що він називав ся Беппо. Як єму було на друге імя, не знати. Був то непотріб, котрого знали дуже добре в італїяньскій кольонії. Колись був з него зручний різьбар і він мав добрий заробок; але опісля зійшов на злу дорогу і сидїв два рази в криміналї — раз за якусь крадїж, а раз, як ми то вже чули, за то, що пробив ножем якогось свого краяна. Він уміє добре по анґлійски. На що він розбивав погрудя, того ще не знати і він на питаня в сїй справі не хотів нїчого сказати; але поліция відкрила, що тоті погрудя міг і він сам власною рукою дуже добре зробити, бо робітня Ґельдера і Ски приймила єго була до того рода робіт.

Всї тоті повідомленя, з котрих ми вже многі знали, вислухав Гольмс з чемною увагою. Але я, що знав єго добре, міг ясно видїти, що він гадками був зовсїм деинде, і я відкрив у него мішанину невдоволеня і напруженя, хоч він, як то звичайно любив робити, удавав дуже уважного. Тепер встав він з крісла і очи єму засьвітили ся. Хтось задзвонив. За хвильку опісля зачули ми кроки на сходах і якийсь старший панок з червоним лицем і шпаковатими набородами увійшов до комнати. В правій руцї ніс він старосьвітску торбу коврову, котру поклав на стіл.

— Чи тут Мр. Шерльок Гольмс?

Мій приятель поклонив ся і усьміхнув ся. — Менї здає ся, що пан Зендфорд з Рідінґ — сказав він.

— Так, пане. Я бою ся, чи я трохи не припізнив ся, але поїзди так якось ненаручно відходять. Ви писали менї про якесь погрудє, що находить ся у мене.

— Так єсть.

— Я маю тут Ваш лист. Ви кажете: Я хочу мати копію Девінового Наполеона і готов Вам заплатити сто фунтів за ту, що заходить ся у Вашім посїданю. Чи так?

— Авжеж.

— Ваш лист був для мене великою несподїванкою, бо я не міг того собі представити, звідки Ви знаєте, що я таку річ маю.

з Росиєю Франциї до Німеччини суть такі самі і таке саме мають значінє, як відносини Франциї до Анґлії. Ані одні ані другі не зменшають вартости росийско-францускогo союза.

З Петербурга доносять, що правительство росийске єсть переконане, що мир буде небавком заключений а тоді Росия забере своїх плінників з Японії. Вже тепер ведуть ся в росийскім уряді для справ заграничних переговори з інтересентами в справі зорґанізованя транспорту. Приїхали тут також заступники німецких товариств пароходної плавби. Після дотеперішних обчислень перевіз росийских плінників з Японії до Европи буде коштувати 70 міліонів марок.

Виновника замаху на султана не вислїджено й доси; здає ся, що бомба в єго руцї експльодувала передвчасно і єго розірвало на кусні. Хто би був тим виновником, годі знати. Одні кажуть, що то був якийсь Вірменин, котрий належав до межинародного комітету, що лагодить ворохобню Вірмен в Туреччинї і Росиї; в Ілдіз-кіоску гадають, що то якийсь Молодотурок хотів убити султана, а наконець пісд\я третого здогаду, опертого на зробленім в першій хвили слїдстві, замаху допустили ся якісь два Болгари. Замах на султана зробив в Константинополи велике враженє і мав ті добрі наслїдки, що повага султана серед населеня незвичайно зискала.

На Балканї ворушить ся знову. В монастирскім вілєєті напав віддїл болгарских ворохобників на село Ґрадішніцу. Пять людий, між тими якогось сьвященика, убито; 64 хат і 20 стодол згоріло. З Константинополя доносять, що амбасадори одержали листи з погрозами, котрі підписав вірменьский комітет революцийний. Автори листів вказують на запутане положенє і на байдужність Европи та грозять насильствами.

Про вибори в Сербії доносять з Білграду: Доси вибрано 77 самостійних радикалів, 50 умірних радикалів, двох радикальних дессидентів, 13 лїбералів і націоналїстів, 4 поступовців, 2 социялїстів і одного члена селяньскої партиї. О скілько з дотеперішних виборів можна вносити, то правительствена партия зискає більшість.

Новинки.

Львів, дня 25 липня 1905.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старості Юлієви Прокопчицови командорский хрест ордера Франц Йосифа, старості і радникови Намістництва в Жовкві д-рови Юл. Шумляньскому ордер зелїзної корони III. кляси; старостам: Францови Шавловскому в Лїску, Львови Крулїньскому в Теребовли, Ромуальдови Нослови в Ланцутї кавалерский хрест ордера Франц Йосифа: — комісарям повіт. Север. Дольницкому в Лиську, Йос. Рібенбаверови в Рогатинї, д-рови Адам. Бальови в Коросні, Вікт. Ридльови в Подгуржу і д-рови Чесл. Трембаковичеви в Лїску золоті хрести заслуги з короною.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало старшими официялами почтовими: официялів Тадея Шувальского і Івана Яновича I. у Львові 2., Петра Хоміцкого і Йосифа Строньского в Перемишли, Маврикія Федера і Антона Левицкого в Бродах, Франца Дулембу в Кракові 1, Киприяна Якоповича в Станиславові 1, Людвика Муховича в Подгужу, Кароля Гляйша в Жовкви, Івана Венгриновского в Золочеві і Маркуса Штуммера в Білїі, а Дирекция почт і телеґрафів полишила їх на дотеперішних місцях службових. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента почтового Генриха Фляха з Кракова до Калуша.

— **Клопіт зі шпортовцями.** Ще не богато у Львові самоїздів та бензинових бі- і трициклів, а вже зачинають они добре давати ся в знаки людем в місті і поза містом. Панове шпортовці женуть без памяти як шалені з такою скоростию, як би хотїли чим скорше карк скрутити. Та нехай би й скрутили, коби лиш дали другим спокій, а то иноді як над'їде такий один або другий самоїзд, то й старому чоловікови небезпечно переходити улицею, а не то вже дитині. А до того ще ті панове гадають, що улиці лиш до них належать. Один такий шпортовець перед кількома днями не могучи вже на скрутї улиці розминути ся, трубив і трубив, щоби єму уступала ся фіра сїна з дороги. За стрийскою заставою виїхав знов другий шпортовець своїм самоїздом на віз селяньский, при чім покалїчив коня, власність сьвященика з Солонки, а візника скинув в рів. А вже найбільшого нещастя наробив якийсь граф-шпортовець переїхавши семилїтну дитину одного львівского купця. Чи на тих панів-шпортовців вже нема ніякого права?

— **Огонь.** Дня 16 с. м. по 10 год. в ночи вибух огонь в Дрогобичи в стодолї Івана Модрицкого при ул. Лїшняньскій а звідтам перенїс ся на стайню і стодолу Теклї Литвин. Прибувша на поміч сторожа огнева зльокалїзувала і пригасила огонь мимо близько стоячих сусїдних хат критих соломою. Згоріли лиш стайня, стодола і шопа Модрицкого і стайня та стодола Литвинової. Шкода необезпечена виносить 1300 К. Підозріного о підпалене Івана Модрицкого, з котрим родина жив в незгоді, арештувала на другий день жандармерия, а тепер веде ся судове слїдство.

— **Тучі з громами.** Вчера вечером пересунула ся понад Львовом страшна туча з громами, а струї води в короткій хвили залияли улиці міста. — В Угерцях під Самбором вдарив грім дня 18 с. м. о 6 год. вечером серед великої зливи в стайню і запалив еї.

— **Смерть від грому.** Підчас послїдної тучі, яка лютила ся в Сільци під Станиславовом, ударив грім в чотирнайцятьлїтного пастушка Петра Дойдея, що гнав конї селом і забив єго на місци. Рівночасно згинув від грому і один кінь.

— **Розбійничий напад в білий день у Львові.** В недїлю около 11-ої год. перед полуднем їхав розвозитель хлїба Вільгельм Імбер, запятий у пекаря Зайдена, улицею На Болоню, аж нараз в тім місци, де під ч. 22 містить ся незабудована парцеля, двох якихсь драбів, що очевидно підсїли були на него, вискочили нараз і задержали коня, а его самого стягнули з воза. Один з драбів вхопивши з него торбу, висипав з неї гроші до фартуха, котрий був собі приперізав, а коли Імбер хотів кричати, другий витягнув з рукава довгий кухонний ніж і грозив єму пробитєм. Кількох иньших драбів лежало недалеко на траві і дивили ся на то. Імберови удало ся вискочити на віз, він підогнав коня і так виратував ся. Розбишаки забрали 120 К і щезли. Пізнїйше знайдено на улици розсипаних 11 корон.

— **Нещаслива пригода.** В хемічній пральни Шлекера в Чернівцях, ул. Ратушева, вибухла минувшої суботи о год. 11-ій перед полуднем бензина і спалила жінку Шлекера на смерть. Власти-

---

— Розуміє ся, що то мусїла бути для Вас несподїванка. Але поясненє дуже просте. Мр. Гердінґ від фірми братя Гердінґ сказав, що они продали Вам послїдний відлив і він дав менї Вашу адресу.

— О, то так було. А сказав же він Вам, що я єму заплатив?

— Нї, того менї не сказав.

— Отже видите, я чоловік чесний хоч і не великий богач; я заплатив за то погрудє лиш пятнайцять шилїнґів і гадаю, що ви повинні то знати, заким я возьму від Вас десять фунтів.

— То Вам лиш честь приносить, Мр. Зендфорд, коли Ви так собі розміркували, але я подав цїну і не відступаю від неї.

— То дуже красно з Вашої сторони, Мр. Гольмс. Я приніс то погрудє з собою, як Ви того жадали. Ось оно.

Він отворив торбу і ми побачили наконець на нашім столї цїлий примірник того погрудя, котре виділи вже кілька разів побите на кусні.

Гольмс виймив якийсь папір з кишенї і поклав десятьфунтовий банкнот на стіл.

— Будьтеж так добрі, пане Зендфорд і підпишіть отсе письмо в присутности сих сьвідків. Тут сказано лиш просто, що Ви всяке право, яке мали до сего погрудя, здаєте на мене. Як видите, я чоловік, що держить ся методи, а нїхто не може знати, як можуть опісля події змінити ся. Дякую Вам, пане Зендфорд. Тут маєте гроші і я желаю Вам щасливої дороги.

Коли наш посїтитель вийшов, рухи Гольмса стали такі, що мусїли звернути нашу увагу на себе. Він зачав від того, що виймив із шафи білу скатерть і розстелив на столї. Відтак поставив лише що куплене погрудє на саму середину скатерти. Наконець взяв своє пуджало з оловяною булавкою і вдарив ним з цїлої сили по голові Наполеона. Фіґурка розскочила ся на кусні а Гольмс нахилив ся жадібно над розбиті кусні. В тій же хвили підніс він з голосним викликом триумфу один кусник в гору, на котрім був застромлений якийсь чорний предмет мов сливку в пудінґу [1].

— Мої панове! — крикнув він — позвольте, що Вам покажу славну чорну перлу Борджів [2].

Ми, Лєстред і я, сиділи хвильку як опімілї а відтак аж плеснули в долоні як би підчас якої добре приготовленої катастрофи на представленю в театрі. Блїде лице Гольмса трохи почервонїло ся і він склонив ся перед нами, як той театральний поет, котрого викликала публика, щоби єму честь віддати. В таких хвилях переставав він бути роздумуючою машиною і проявляв ту людску натуру, котра любить подив і оплески. Таку свого рода горду і замкнену в собі натуру, котра легковажить собі публичне признанє, могли тронути аж до глубини несподївана похвала і признанє якогось приятеля.

— Так, мої панове — сказав він. — То найславнїйша перла, яка єсть тепер на сьвітї, і то було моє щастє, що я за помочию цїлого ряду тісно звязаних з собою висновків міг слїдити за нею, почавши від спальнї князя Кольонни в готели Декр, де она пропала, аж до послїдного із шести погрудий Наполеона, зроблених у фірми Ґольдер і С-ка в Степні. Може пригадаєте собі тоту сензацию, якої наробила тота велика дорогоцїнність, коли пропала і тоті надаремні заходи льондоньскої поліциї, щоби еї відшукати. Мене самого радили ся в сїй справі, але я не був в силї еї вияснити. Підозрінє впало було на служницю княгинї, що була Італїянкою, і вислїджено, що она мала брата в Льондонї. Але нам не удало ся було вислїдити, чи були між ними якісь зносини. Тота дівчина називала ся Лукреция Венуччі і я не сумнїваю ся, що той Пєтро, котрого два днї тому назад хтось убив, був еї братом. Я переглянув дати у всїх старих ґазетах і знайшов, що тота перла щезла як-раз два днї перед арештованєм Беппа за якесь насильство, подія, яка стала ся в робітни Ґельдера і С-ки під ту саму пору, коли роблено сї погрудя.

Отже видите тепер ясно, як поступали події одна за другою, хоч Ви їх, розуміє ся, видите у відворотнім порядку до тої дороги, в якій они менї представили ся. Беппо мав ту перлу в своїм посїданю. Може бути, що він вкрав еї у Петра; може бути, що він був спільником Петра, могло би й так бути, що він був посередником межи Пєтром а єго сестрою; для нас то не має ніякого значіня, в яких він поправдї стояв до них відносинах. Головна річ в тім, що він мав перлу і в тій хвили, коли він мав еї при собі, гнала за ним поліция. Він забіг до робітнї, в котрій працював, а знав, що має лиш кілька мінут часу, щоби сей дорогоцїнний скарб сховати, котрий в противнім случаю були би знайшли у него, як би єго були зревідували. В сїнех сушило ся шість погрудий Наполеона. Одно з них було ще мягке. Беппо, зручний робітник, зробив в однїй хвили маленьку дїрку в мокрім ґіпсї, вкинув перлу до середини і кількома рухами пальців залїпив отвір знову. То був чудовий сховок. Було таки неможливо, щоби хтось єго відкрив. Але Беппа засудили на рік вязниці, а тимчасом єго шість погрудий розійшло ся по Льондонї. Він не міг

[1]) Улюблена анґлїйска страва з рижу.

[2]) Славний італїяньский рід, споріднений з папами.

телеви пральнї обгоріли підчас ратованя руки, а наймичці занялись голова, так, що на віки втратила очи. Обпалених відвезено до шпиталю.

— **Яке житє така й смерть.** В Никловичах мостиского повіта, була господиня Катерина Ганкевич, котра від 30 лїт запивала ся горівкою. В день сьв. Петра пішла як звичайно до коршми, а сївши собі там на бочівку, оперла ся об другу і так пила і сьпівала та викрикувала. Коли наконець пяна зачала нїби дрімати, присутні підсунули їй мішок під голову, щоби могла заснути. І дійстно, заснула, — але на віки, бо горівка спалила їй зовсїм внутренности. Небіжка перепила цїле своє майно і зійшла остаточно на послїдну жебрачку і як пила так і померла: в коршмі при горівцї. Такий конець житя налогової піячки перелякав всїх, що були в коршмі і они повтікали з неї уважають смерть піячки за кару Божу.

— **Дирекция приватної женьскої семінариї учительскої з руским язиком викладовим у Львові** (ул. Сикстуска 47 І. поверх) подає до відомости: З шкільним роком 1905/6 буде отворена III. кляса семінариї. Вписи учениць на рік шкільний 1905/6 відбудуть ся дня 31 серпня і 1 і 2 вересня в годинах від 10 до 1 рано. До вписів можна зголошувати ся в Дирекциї устно або письменно, причім треба: 1) зложити 4 К вписового; 2) виповнити точно дві вписові карти, а хто вперве записує ся, має також предложити: а) метрику уродженя, б) сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку, в) сьвідоцтво здоровля, стверджене повітовим лїкарем, г) декларацию родичів, зглядно опікунів, що оплату шкільну платити будуть правильно що місяця з гори.

Услівя принятя до першої кляси, побіч вимаганого підготовленя, є також укінчений з початком вересня 15 рік житя.

Вступні іспити до І. кляси відбудуть ся дня 4 вересня о годині 8 рано. Іспит вступний до І. кляси обнимає слїдуючі предмети: релїгію, руский язик, польский язик, нїмецкий язик, ґеоґрафію і історию, природну історию, фізику, рахунки і ґеометрию. З язиків руского, польского і нїмецкого і з рисунків відбуває ся іспит устний і письменний, з прочих предметів тілько устний. Вимоги з поодиноких предметів є слїдуючі: 1) з науки релїгії: материял з підручника „Більший християньско католицкий катехизм для шкіл народних, з учебника І. Деґарба, переложив і для гр.-кат. обряду припадив А. Тороньский". Головні річи з історії біблїйної (коротка іст. бібл. старого і нового завіта для шкіл народних А. Тороньского), з лїтурґії і історії церкви. 2) З руского і польского язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного. Вправне і плавне володїнє обома язиками так в мові як і в письмі. Знанє граматики рускої і польської в обсягу підручників а) „Методична граматика рускої мови для IV. кляси шкіл 5- і 6-клясових, уложена В. Коцовским і І. Огоновским. Друге, поправне виданє, у Львові 1904."; б) „Правила рускої правописи" Львів 1904. Накладом ц. к. Видавництва книжок шкільних. в) „Zwięzła gramatyka języka polskiego na klasę IV. szkół ludowych ułożona przez Franciszka Konarskiego". 4) З нїмецкого язика: плавне і поправне читанє і оповіданє прочитаного уступу, вибраного з читанок для шкіл виділових. З граматики знанє правильних і неправильних форм в відмінах іменників, прикметників, заіменників і дієслів; розбір реченя. Яко підготовленє до тих вимогів при іспитї вимагає ся знаня нїмецкої читанки, приписаної для кляси III, IV. і V. школи виділової: „Herman, Deutsches Lesebuch für Mädchen-Bürgerschulen" і „Langraf M. Deutsche Sprachlere mit Übungsaufgaben". 5) З історії і ґеоґрафії знанє ґльоба, огляд всїх частий сьвіта і окотів, читанє мап. Знанє ґеоґрафічних відносин рідного краю. Знанє найважнїйших фактів з історії рідного краю. 6) З фізики: поясненє звичайних явищ фізичних в природї; знанє найважнїйших приладів фізичних. 7) З історії природної: опис найважнїйших зьвірят, ростин і мінералів рідного краю. 8) З рахунків і ґеометриї: вправність в чотирох головних дїланях рахункових цїлими числами і дробами, рахунок заключеня; вправне численє в памяти. Найважнїйші відомости з науки о формах ґеометричних. Крім того треба виказати вправу в калїґрафії, в рисунках і в роботах ручних, предкладаючи взори читкого і вправного письма, взори рисунків орнаменту ґеометричного і взори виконаних робіт ручних.

Надто пожаданий є добрий голос, музикальний слух і музичне підготовленє, що можна виказати вправним відсьпіванєм якої знаної пісні. Від вступного іспиту до І. кляси можуть бути увільнені учениці, що скінчили V. клясу школи виділової. Іспити поправні відбудуть ся дня 4 вересня о годині 8 рано. Шкільний рік 1905/6 розпічне ся дня 5 вересня торжественним Богослуженєм, на яке мають явити ся безусловно всї вписані учениці. Кому потреба би докладнїйших інформаций, нехай напише до Дирекциї семінариї, Львів, ул. Сикстуска 47 І. пов. і приложить 1 К марками почтовими та зажадає присланя „Звіту дирекциї семінариї за шкільні роки 1903/4 і 1904/5", де знайде все, що в справах семінариї знати треба.

знати, в котрім криє ся єго скарб, бо що ґіпс був мягкий, то могло бути, що перла в нїм прилипла, як і дійстно стало ся. Беппо не тратив надії і переводив свої пошукуваня з великою проворностию і витревалостию. Через якогось свояка, що працював у фірми Ґельдер і Ска, довідав ся о тих фірмах, що купили були єго погрудя. Він умів вишукати собі якесь занятє у Морзе Гудзона і в той спосіб відшукав три з них. В них не знайшов перли. Відтак удало ся єму при помочи якогось італїяньского послугача вивідати ся, де знаходять ся прочі три погрудя. Одно було у Геркера. Тут переслїдував єго товариш, котрий звалював на Беппа вину за страту перли, і він пробив єго ножем, коли іззa того прийшло до бійки.

— Коли же він був єго спільником, то чому має єго фотоґрафію при собі? — спитав я.

— На то, щоби єго легко вишукати, коли би він схотів розпитати про него якусь третy особу. То була очевидна причина. Тепер же по убийстві, так я то розбирав собі в своїй голові, Беппо мабуть борше прискорить свою дальшу роботу, як спинить еї. Він мусїв побоювати ся, що поліция здогадає ся єго тайни і длятого він спішив ся, щоби она єго не випередила. Розуміє ся, що я не міг сказати, що він не знайшов перли в Геркеровім погрудю. Я навіть ще не прийшов був до того певного висновку, що то була перла; але менї вже стало було ясно, що він за чимсь шукає, бо він поніс був погрудє попри другий дім, щоби єго розбити в городї, на котрім було ясно від лїхтарні. А що Геркерове погрудє було одно з тих трох, то шанси були зовсїм такі, як я Вам казав, два против одного, що там була перла.

Отже позістали були ще два погрудя і річ була очевидна, що він буде забирати насамперед ті, що в Льондонї. Я остеріг жителїв дому, щоби уникнути другої траґедиї і ми вийшли з найщасливійшим успіхом. Тоді, що правда, знав я вже, що то була перла Борджів, за котрою шукаємо. Імя убитого сполучила одну подію з другою. Остало ся було ще лиш одно однїсеньке погрудє, тото в Рідінґ і там мусїла бути перла. Я купив еї при Ваших очах від властителя — і ось она тут.

Ми сидїли хвильку, не знаючи, що на то говорити.

— Ну — відозвав ся Лєстред — я вже видів в многих случаях, як Ви забирали ся до роботи, пане Гольмс, але не знаю, чи був який, в котрім би Ви з більшою штукою брали ся до дїла. Ми в Скотленд-Ярд завидуємо Вам, пане, нї не завидуємо, ми дуже гордимо ся Вами, а коли Ви завтра прийдете туди, то не знайдете там анї одного чоловіка, почавши від найстаршого інспектора аж до наймолодшого поліцая, котрий би не тїшив ся, не стискав Вам руки.

— Дякую Вам, — сказав Гольмс — дякую Вам. А коли він обернув ся, здавало ся менї, як би я побачив по нїм більше, як коли небудь, що в нїм відозвало ся лагіднїйше чувство людского спочутя. За хвильку опісля був він знову той сам холодний і практичний мислитель. — Положи перлу до каси, Ватсоне — сказав він і вийми папери, що відносять ся до фальшованя Конт-Сінґльтон. Коли Вам влїзе в дорогу яка мала задача, то я дуже радо подам Вам, коли зможу, одну або дві вказівки до еї залагодженя.

Телеґрами.

Петербург 25 липня. Цар вернув вчера вечером до Петергофу.

Берке 25 липня. Яхт „Гогенцоллерн" пустив ся вчера перед полуднем в дальшу дорогу до Вісбі.

Кольонїя 25 липня. „Köln. Ztg." пише, що з'їзд цїсаря Вільгельма з царем має велике значінє, але поки що о змістї розмов, які они вели з собою, можна робити лиш здогади. Згадана ґазета перечить тому, що нїмецкий цїсар хоче додати цареви охоти до реакцийної полїтики внутрішної і до дальшого веденя війни. Нїмцї мають інтерес в заключеню гонорового мира і в мудрій полїтицї реформовій в Росиї.

Петербург 25 липня. Ґен. Лїневич телеґрафує: В сторонах Гайлюнчена зближив ся дня 20 с. м. рано наш відділ в двох колюмнах до неприятельских позиций, положених о 4 версти на північ від Юлянті; підчас коли права кольонна пустилась на фронт неприятеля, лїва наша кольонна обійшла праве крило японьске. Нагле виступленє лївої кольонни коло крила японьского войска змусило неприятеля опустити свої позиції без опору. Ми обсадили неприятельскі шанцї. Японцї уступили ся на укріплені становища на захід від Юлянті. Долина закрила рухи Японців. Нам було дуже трудно побороти перешкоди, в наслїдок чого відділ уступив ся в північнім напрямі.

Париж 25 липня. Нїмецкий амбасадор Радолїн відвідав вчера Вітте'го.

Льондон 25 липня. В містї Говстон в Тексас наробила туча страшної шкоди; від одного грому згинуло 12 осіб, згоріло кілька хат, а кількасот людий осталось без даху.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

вильокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного **ужитку** і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. **В тім** напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).